

spørgsmålet af lignende karakter fået en redegørelse for regeringens holdning til Israels nye regeringsleder, som jeg naturligvis helt og fuldt, sagt til hr. Jensby, kan bakke op om.

Udenrigsministerens udtalelse understreger jo den dybe, dybe bekymring, udenrigsministeren har for udviklingen i Israel, en bekymring, som jeg fuldt og helt deler. Jeg deler fuldt og helt den dybe bekymring, og jeg synes, vi skal samle os om at bidrage konstruktivt til, at fredsprocessen kan fastholdes, i stedet for at hænge os i forskellige detaljer og måder at formulere sig på.

Jeg synes, udenrigsministeren klart har tilkendegivet sin holdning, klart har tilkendegivet, at vi er dybt bekymrede over udviklingen, herunder også på bosætterområdet, som er i modstrid med det, der tæller for en positiv udvikling i fredsprocessen. Og det synes jeg ikke udenrigsministeren skal have bebrejdelser for; den bekymring deler jeg.

Svend Aage Jensby (V):

Mit parti og også min partifælle hr. Jens Hald Madsen er lige så optagede af, at der bliver skabt fred i Mellemøsten, som statsministeren er. Vi er nøjagtig lige så dybt bekymrede, men det, jeg spørger om, er: Ligger der i udenrigsministerens udtalelse en ændret dansk udenrigspolitik over for Israel?

Peter Skaarup (DF):

I forlængelse af den besvarelse, hvor jeg kan forstå, at statsministeren bakker fuldstændig op bag sin udenrigsminister i kritikken af en nyvalgt premierminister, vil jeg godt spørge statsministeren, om regeringen på lignende måde vil kritisere den anden part i konflikten dernede, nemlig palæstinenserne leder, Arafat, som i øjeblikket står bag rettergange uden ordentlig vidneførsel, rettergange, der er dybt uretfærdige efter sunde demokratiske retsprincipper her i landet. Har man på lignende vis over for Arafat sagt, at man heller ikke synes, at han er nogen god mand, og at han også har stået bag terror og ødelæggelse igennem lang tid?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan bekræfte over for hr. Jensby, at regeringens politik i forhold til Mellemøsten og i forhold til Israel er uændret. Det havde udenrigsministeren i øvrigt lejlighed til i går i et, jeg tror, halvanden time langt møde i Folketingets Uden-

rigsudvalg, et godt møde, at drøfte også i detaljen.

Det gælder dermed også hr. Peter Skaarup. Naturligvis er det ikke sådan, at den ene part forholder vi os kun ensidigt til. Vi ved også godt, at der på palæstinenserne side foretages handlinger, som vi må tage afstand fra, og det gør vi da også, når vi bliver klar over dem, på præcis samme måde som i forhold til den israelske side. Sådan må dansk udenrigspolitik i Mellemøsten og andre steder være og bygge på de værdier, vi dermed også understreger gang på gang.

Den positive, konstruktive holdning til fredsprocessen må være vores ledetråd, og det er også det, den har været i udenrigsministerens udtalelse.

Og så har jeg faktisk ikke mere at tilføje, for der kan ikke siges mere om sagen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare bede statsministeren om at bekræfte, at det ville have været på kanten af embedsforholdsmæssigt, hvis udenrigsministeren ikke var fremkommet med de udtalelser, som han gjorde.

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes ikke, svaret fra statsministeren er særlig tilfredsstillende, for jeg har i hvert fald ikke hørt, at man på lignende vis har fordømt Arafat og de handlinger, Arafat står bag, som man nu åbenbart har fordømt Sharon. Derfor vil jeg godt bede om en uddybning af, hvordan man har reageret over for palæstinenserne, og om man har reageret på samme måde som her.

Og så vil jeg da også godt spørge, hvornår det er blevet kutyme. Var det, dengang Danmark blandede sig i, hvilken regeringen man skulle vælge i Østrig, at man fra dansk side fandt ud af, at man udenrigspolitisk vil blande sig i og tilkendegive, hvad man synes om nye regeringer og nye statsministre, nye premierministre, der bliver valgt rundt omkring i lande i verden? Eller hvornår har man fra regeringens side egentlig fundet ud af, at man vil blande sig på den måde?

Og så vil jeg godt spørge statsministeren, hvad man ville sige til, hvis der efter næste folketingsvalg i Danmark kom udenlandske magter og sagde: Vi synes i øvrigt ikke, det var særlig godt, at I valgte statsminister Poul Nyrup Rasmussen, for han har stået bag efterlønsindgreb, det kan vi ikke lide, og sådan noget? Er det